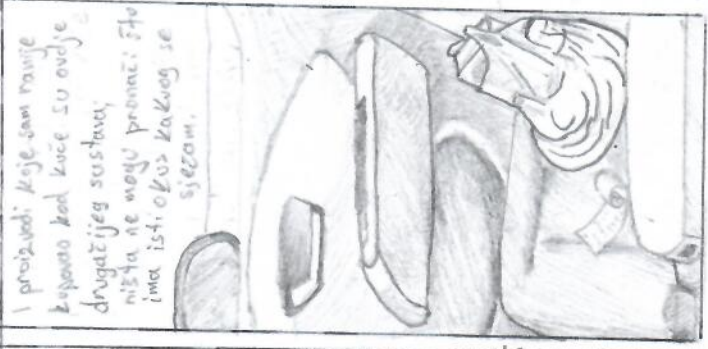
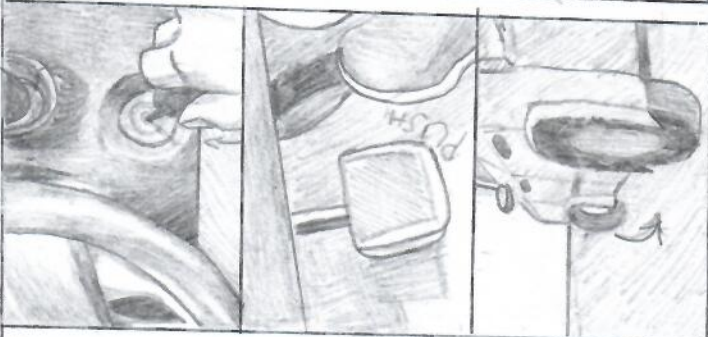

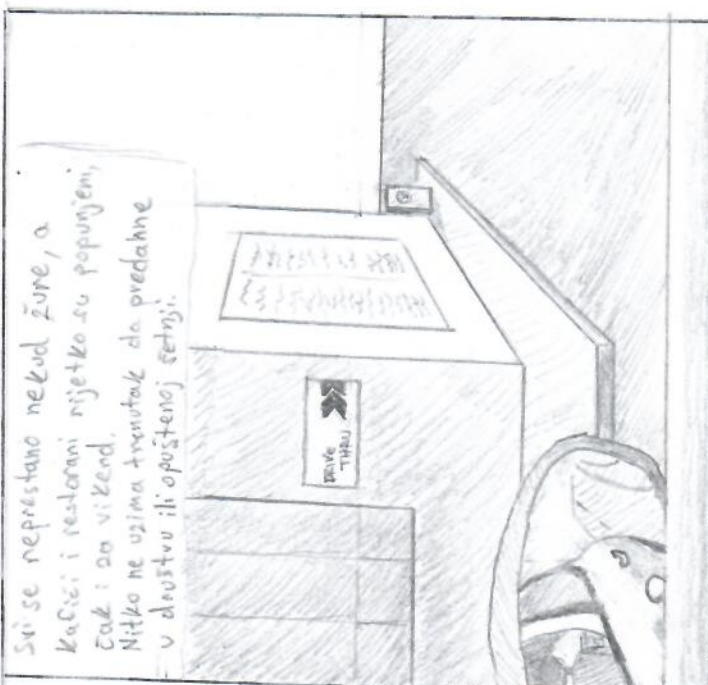
Čak i najjeftinije stvari podsjećaju me koliko je sve oko mene drugačije i odlazak u trgovinu može biti zbunjivo, bez obzira na to koliko sam puta to već učinio.

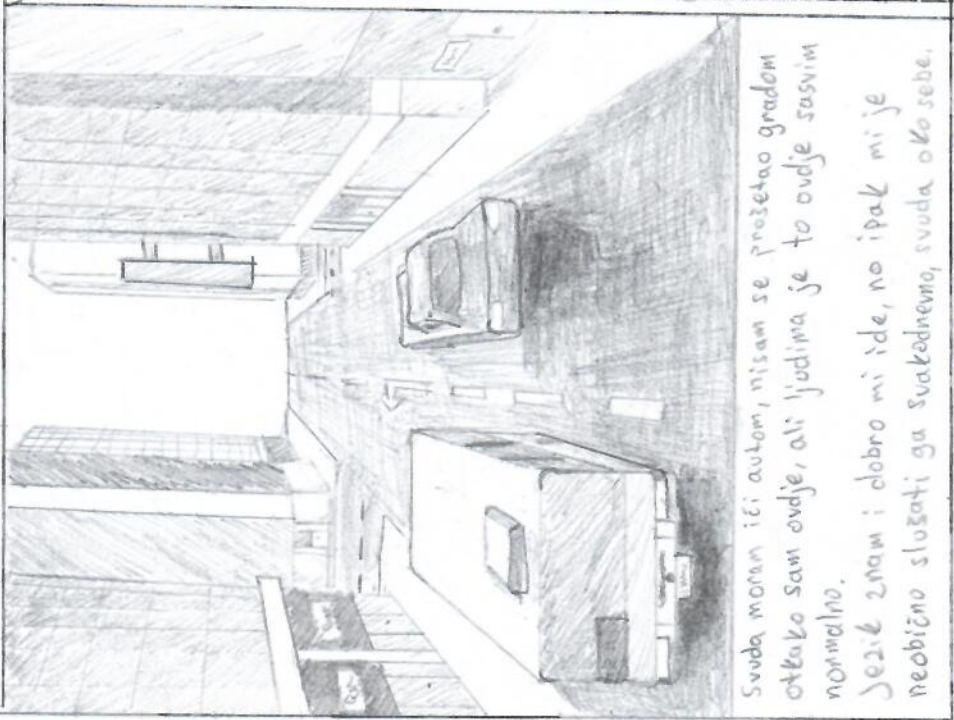
I proizvodi koje sam ranije kupovao kod kuće su ovdje drugačijeg sastava, ništa ne mogu pronaći. Evo ima isti, okus kakvog se sjećam.

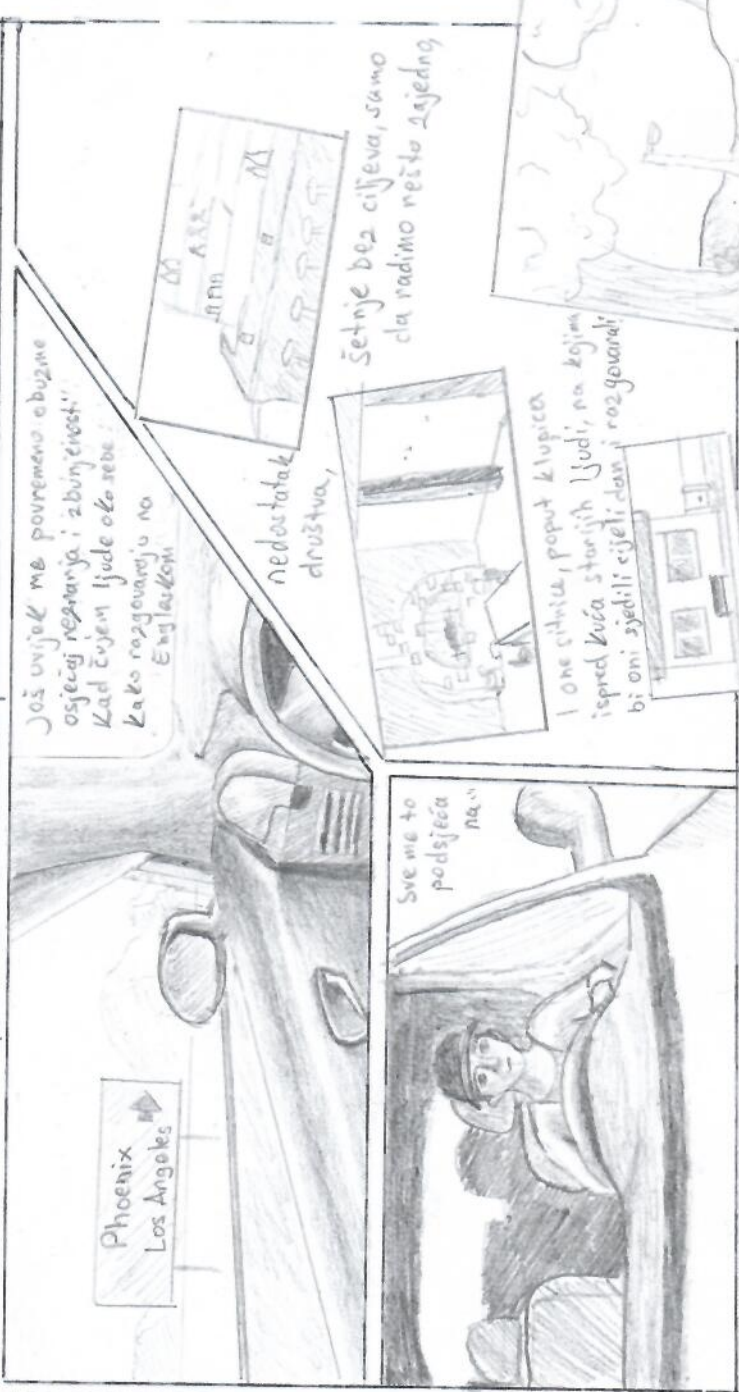
Svi se neprestano nekad žure, a kafei i restoranu rijetko su popunjeni, čak i do vikend. Nitko ne uzima trenutak da predahne u društvu ili opuštenoj četnji.

Svi se neprestano nekad žure, a kafei i restoranu rijetko su popunjeni, čak i do vikend. Nitko ne uzima trenutak da predahne u društvu ili opuštenoj četnji.

Svuda moram ići autom, nisam se prošetao gradom otkako sam ovdje, ali ljudima je to ovdje sasvim normalno. Jesuće znam i dobro mi ide, no ipak mi je neobično služiti ga svakodnevno, svuda oko sebe.

Jos uvijek me povremeno obuzme osjećaj neznanja i zbunjenosti. Kad čujem ljude oko sebe. Kako razgovaraju na Engleskom.

nedostatak društva,

Šetnje bez cijeva, samo da radimo nešto zajedno.

I one stalice, poput klupica ispred kuća starijih ljudi, na kojima bi oni sjedili cijeli dan i razgovarali.

Sve mi to podsjeća na...

Nedostaju mi.